

Nationalmuseets Ethnografiske Samling 1937.

Geografisk Tidsskrift, Bind 41 (1938)

Link til pdf:

http://img.kb.dk/tidsskriftdk/pdf/gto/gto_0041-PDF/gto_0041_69650.pdf

Link til website:

<http://tidsskrift.dk/visning.jsp?markup=&print=no&id=69650>

pdf genereret den : 22/5-2008

Nationalmuseets Etnografiske Samling 1937.

Har vort Museums Venner end ikke, som Tilfældet er ved forskellige andre Museer, organiseret sig i en Forening, er det en Glæde at kunne fastslaa, at de enkeltvis finder Vej til Museet og stadig giver Udtryk for deres Interesse. Mange af dem er i Mands Minde gaaet bort; men saa kommer der nye til.

Blandt dem, Museet har mistet i det sidste, skal nævnes Bankdirektør J. Munthe-Brun, som gennem en Menneskealder har været en trofast Støtte, fra han i 1905—07 foretog en Rejse Jordan rundt, paa hvilken han indsamlede paa forskellige Steder saa meget som et helt etnografisk Museum. Straks efter sin Hjemkomst skænkede han Museet en større Samling, som han senere flere Gange har øget. Efter hans Død 4. April 1937 gav endelig hans Hustru Museet Tilladelse til at udtage af det efterladte, hvad vi maatte ønske. Ialt er vore Samlinger ad denne Vej blevet øget med ca. 1200 Numre. Omraadet spænder fra Forasien over Indien, Kina, Japan til Sydhavsøerne; men Hovedfeltet har ubetinget været Indonesien, særlig Sumatra (Fig. 1), hvor Indsamlingen har grundet vor Samling fra Gajolandene, og hvor Direktør Munthe-Brun yderligere udvirkede, at en hollandsk Læge Dr. Römer, Medan, skænkede vort Museum en værdifuld Samling fra Battakerne paa henimod 200 Numre. Ved Bankdirektør Johan Munthe-Bruns Død har vor etnografiske Samling mistet en af sine betydeligste Velyndere.

Men Museet har stadig trofaste Venner. Der kan i Aar meddeles om to Testamenter, som vil bringe det meget værdifulde Forøgelser paa to vidt forskellige Omraader. Først oprettede Forfatteren Carl Kjersmeier og Frue et Testamente, der bestemmer, at deres betydelige Samling af afrikansk Kunst efter deres Død skal tilfalde Museet. De vigtigste Stykker i denne Samling vil være bekendt gennem Carl Kjersmeier: „Centres de style de la sculpture nègre africaine“.

Dernæst har Ørelæge Vald. Klein og Læge, Fru Johanne Klein

oprettet et lignende Testamente med Hensyn til deres Samling, der fortrinsvis omfatter kinesisk Porcelæn og Bronze.

For begge Samlinger gælder, at de er tilvejebragt maalbevidst gennem en lang Aarrække for at skabe et afrundet Hele og skabt paa Grundlag af omfattende Studier. Og det er under disse For-

Fig. 1. Gavlprydelse fra et battakisk Hus, Sumatra. Af Bankdirektør J. Munthe-Brunns Samling.

hold af megen Betydning, at ikke alene de til Samlingen hørende Kartoteker, men ogsaa deres omfattende Fagbibliotek er indbefattet i Gaven. Saadanne specielle Værker, som for en Del senere vil være særdeles vanskelige at fremskaffe, har selvsagt en betydelig Værdi for den fremtidige videnskabelige Benyttelse og giver saa at sige Nøglen til de Resultater, de paagældende er naaet til med Hensyn til stedlig og tidsmæssig Bestemmelse af de enkelte Stykker.

Blandt nye Venner skal nævnes Godsejer Svend Ingemann, Egebjerggaard, som i Efteraaret kom ind paa Museet og fortalte, at han

agtede sig en Tur til Afrika, og spurgte, om han ikke kunde gøre noget for vor Samling. Dette var os meget kærkomment, da Samlingerne fra de paagældende Egne, Nubien og Kenya, i høj Grad trængte til Forøgelse. Omtalen af Sagerne selv vil henhøre under 1938; men der foreligger Lister paa henved 100 Stykker som Gave til Museet.

Fig. 2. Gavlprydelse fra Sepikomraadet, Ny Guinea. Fra Monsun-Expeditionen.

Et usædvanligt stort Expeditionsmateriale er i det forløbne Aar indgaaet i Museet. Først er der „Monsunen“s Rejse 1933—34, en Begivenhed, der ligger saa langt tilbage, at den vel snart er glemt; men de meget store og betydelige Samlinger, den hjembragte, er det først nu ved Statens og de 2 Carlsbergfonds forenede Støtte lykkedes at sikre for Museet. Expeditionen, der blev til paa Initiativ og under Ledelse af Forstander Axel Møller, var tænkt som en Jordomsejling; men et Skibbrud ved Øen Vanikoro mellem Ny Hebriderne og Salomonsøerne gjorde en brat Ende paa denne Drøm;

det blev en Sydhavsexpedition. Den endte dog ikke ved Vanikoro, idet Forstander Møller selv drog til Ny Guinea og omkring Sepik-floden foretog betydelige Indsamlinger af baade videnskabeligt og kunstnerisk Værd. (Jfr. Fig. 2). Disse og Materialet fra Ny Hebriderne og Santa Cruz udgør Hovedparten af Expeditionens Udbytte, som i alt beløb sig til c. 1200 Numre, hvoraf Halvdelen fra Sepikomraadet. En nærmere Redegørelse vil foreligge i „Fra Nationalmuseets Arbejdsmark“ 1939; en Omtale af Sepiksamlingen er givet i „Tilskueren“ Nov. 1935.

Endvidere er nu indgaaet Udbyttet af Erik Holtveds arkæologisk-etnografiske Expedition til Thule Distriktet. Denne Expedition var planlagt af Dr. Knud Rasmussen med hans tidligere Rejseledsager Erik Holtved som Leder. Den fandt Støtte saavel hos Staten som private Fonds; bl. a. tilfaldt — som naturligt var — det første Udbytte af det nystiftede Knud Rasmussen-Fond denne. En foreløbig Beretning vil fremkomme i samme Hefte af Geografisk Tidsskrift som denne Aarsberetning; der skal derfor kun anføres, at det arkæologiske Udbytte omfatter ikke mindre end c. 12000 Sager, hvoraf c. en Fjerdedel hidrører fra Husruiner saa nordligt som paa Inglefield Land, medens det øvrige er udgravet omkring selve Kolonistedet Thule. Paa Inglefield Land traf man flere Nordbosager; det er første Gang Spor fra Nordboerne er fundne saa højt mod nord, og det er højst forbavsende, at disse Sager har banet sig Vej helt herop. En Del etnografisk Materiale indsamledes desuden paa Museets Foranledning som Supplement til vore Samlinger.

Aarets 3die Expedition er Henning Haslund Christensens til de østlige Mongolstammer. Den var tænkt som en Orienteringsrejse for at undersøge Mulighederne for en større Expedition, og dens Hovedformaal var Folklore og særlig Musik. Men ved Støtte fra Konsul O. H. Bærentzen og Det Gyldendalske Forlag blev Lederen sat i Stand til at benytte denne Lejlighed til at sikre vort Museum en fyldig Repræsentation for Mongolernes materielle Kultur, som med raske Skridt gaar Forvandlingen imøde ved Europæisering og Japanisering. Kendt med Mongolerne, bl. a. fra fleraarig Deltagelse i Dr. Sven Hedins Expeditioner og talende deres Sprog, var Hr. Haslund Christensen i Stand til at udnytte fuldt ud sine Chancer, og han hjembragte c. 600 Numre, hvoriblandt et Telt med fuldt Udstyr, et Alter fra en Klostercelle, to Shamandragter, som er yderst vanskelige at fremskaffe, da Shamanismen er nær ved total Forsvinden og man, som naturligt er, ikke gerne afgiver saadanne Sager. Endvidere et stort Antal Dragter, tildels med de tilhørende pragtfulde Haarsmykker af Sølv. Endelig ikke faa lamaistiske Malerier, som

de ophænges over Alteret i Templerne eller i Jurten. Om Expeditionen skriver Lederen for Tiden en Bog.

Til selve Expeditionens Materiale kommer endnu en Samling paa et halvt Hundrede Numre, hovedsagelig Malerier, som hjembragtes som Gave fra Svenskeren Frantz August Larsson, der som mongolsk Hertug lever i Mongoliet. Museet sætter særlig Pris paa denne Interesse fra svensk Side for vort Museum.

I Forbindelse med Expeditionerne er det naturligt at omtale en Samling, som en dansk Mand, Anker Rentse, der lever som engelsk Embedsmand i Kelantan, den nordligste Stat paa Malakahalvøen, har medbragt under sit Besøg i Danmark. Samlingen er ganske vist ikke Udbyttet fra en direkte etnografisk Expedition, men tilvejebragt med Henblik paa vort Museum gennem en Aarrække. Flere Gange tidligere har der været Lejlighed til at nævne Hr. Rentses Navn i Forbindelse med Sager fra Kelantan, ikke blot malajiske, men ogsaa fra Junglefolkene, til hvilke han har erhvervet sig et godt Kendskab, idet en Del af hans Kelantanaar er tilbragt i Junglen (jfr. Anker Rentse: Panganerne i Geografisk Tidsskrifts Bd. 40). Den overvejende Del har Hr. Rentse dog, under Hensyn til sit fjerne Opholdssted og sin stærkt optagne Tid, tilbageholdt til han personligt kunde faa Lejlighed til at give de fornødne Oplysninger. Blandt de c. halvandet Hundrede Numre er smukke Arbejder i Sølv og andet Metal, Vaaben, Dragttilbehør o. a.; her skal særlig nævnes en meget stor, stærkt dekoreret Tromme, anvendt ved Bryllup og andre Festligheder.

Foruden de ovennævnte større samlede Erhvervelser har Museet kunnet glæde sig ved Forøgelse med en ret stor Række Sager, som nedenfor skal anføres efter Verdensdele.

Europa og Asien.

Den europæiske Samling har kun modtaget en enkelt Forøgelse, et Par græske Sko, som Museumsinspektør, Dr. H. C. Broholm har medbragt fra Athen og skænket Samlingen. For Asiens Vedkommende har Erhvervelserne derimod som vanligt været talrige.

Nogle Dragter fra Palæstina, som savnedes i Museet, er ved Forstander J. Th. Arnfreds Velvilje modtagne som Gave fra Askov Højskole. De har tilhørt en dansk Mand, Peter Beckholt, der efter et omtumlet Liv som Guldgraver i Kalifornien og Deltager i en af Stanleys Expeditioner var havnet i Jerusalem, hvor han og hans Kone var de første Vogtere af den Gravhule, som General Gordon havde fundet paa Golgatha og bestemt som Kristi Grav. Efter sin

Kones Død vendte Beckholt hjem til Danmark og døde i en Alder af 90 Aar i Askov; de Dragter fra hans Palæstinaophold, som han efterlod sig, arvede Højskolen, som nu har overladt dem til den etnografiske Samling.

Ved Ingeniør Bent Hunøs Bistand er Museet kommet i Besiddelse af nogle Sager fra Iran til Supplering af Materialet fra Museumsinspektør C. G. Feilbergs Expedition, deriblandt en Dragt for en Mollah. Herfra er tillige modtaget en smuk Øxe fra Vaabensamleren Guldsmed H. Jacobsen, som tillige har ydet Museet god Hjælp ved Bestemmelsen af de orientalske Vaaben.

Den forindiske Samling er blevet forøget med 10 smaa Lerreliefer, som Professor Poul Tuxen har hjembragt fra Puri som Gave til Museet. Fru Ingeborg Andresen har skænket en med Sølvtraad indlagt Stok, og Billedhuggerinden og Malerinden Frk. Agnes Lunn 2 Vaaben, som i sin Tid er hjembragt af Missionær Løventhal. I hans Tid øgedes den forindiske Afdeling stærkt og regelmæssigt for Sydindiens Vedkommende; i de senere Aar har den været ret stillestaaende. Det bør da anføres, at der i den ovennævnte Samling, som Museet modtog efter Direktør Munthe-Bruns Død, forefindes en ret stor Række Sager fra Indiens nordligere Egne, særlig Metalkar og Vaaben.

Et smukt Sæt Betelredskaber fra Siam: Morter, Støder og Sax, alt i Jærn med rig Sølvindlægning, er erhvervet gennem Kunsthandelen. Iøvrigt er Siam i dette Aar kun repræsenteret ved en ganske lille forgyldt Buddhafigur, modtaget som Gave fra Fru Thea Bræmer sammen med en udskaaren kinesisk Bambusdaase. Sager fra Landets nordligste Stammer, som er bebudet fra vor stadige Forbindelse, Major E. Seidenfaden, var ved Aarets Udgang endnu ikke naaet hertil.

Et Antal af 25 mindre Stenoldsager fra Gobiørkenen, de første, Samlingen er kommet i Besiddelse af fra disse Egne, er overført fra Nationalmuseets komparative Samling. Sagerne er samlede af „Expeditions of American Museum of Natural History“ og skænket af Field Museum, Chicago.

Fra Nord-Asien foreligger der en ret betydelig Tilvækst bestaaende af en større Samling fra Orokerne og en Række Sager til Supplering af den allerede forhaandenværende tungusiske Samling. Orokerne taler en tungusisk Dialekt og lever som Rensdyrnomader i det indre Sakhalin, men er for Resten i flere Henseender paavirket af Kulturen hos deres giljakiske Naboer ved Kysten. Den erhvervede Samling, som er bragt til Veje af den ungarske Rejsende B. Balogh von Barátos allerede før Verdenskrigen, omfatter c. 130 Stykker

og giver et ret fyldigt Udtryk for den ejendommelige Blandingskultur hos det nævnte Folkeslag, især af den højt staaende Træskærer-kunst. De tungusiske Sager, i alt 26 Numre, er indgaaet ved et Bytte

Fig. 3. Barmhjertighedsgudinden Kwan Yin. Fra Kina, Mingperioden.
Gave fra Ny Carlsbergfondet.

med Videnskabernes Akademis Museum, Leningrad, og omfatter bl. a. Shamantrumme, Aandefigurer, Ski og forskellige Redskaber, som hidtil savnedes i Museet.

Kinasamlingen er øget med en Del, baade ældre og yngre Sager. For at tage det i kronologisk Orden har Museet som Gave fra Arki-

tekt J. Prip-Møller modtaget 6 Rullebilleder, fremstillende Heste, de 3 i rolig, staaende Stilling, den ene med sin Vogter, de tre andre gengivne i stærk Bevægelse. Det er Afgnidninger af Stenrelieffer, der har haft Plads ved Kejser Tai Tsungs Grav, Tangdynastiets største Hersker (627—50). Hans Grav blev dog ved Dynastiets Fald plyndret og de oprindelige Heste fjernede; de paa vore Billeder fremstillede Dyr hidrører fra 973, da Grundlæggeren af Sungdynastiet bestemte, at de ældre Kejsergrave skulde istandsættes; dette Dynasti (960—1279) er ogsaa i sine Kunstfrembringelser i det hele præget af Respekten for de svundne Tiders Kunst. Reliefferne eksisterer endnu, men ikke paa deres oprindelige Sted; efter Kejserdømmets Ophør blev Kejsergravene paany plyndrede, og de paagældende Relieffer 1916 solgt til en Handlende. Det lykkedes ved den Lejlighed Philadelphia Museum at sikre sig 2 af dem, inden man i Kina fik sat en Stopper for Handelen, saa de øvrige kunde bevares for Landet selv.

Fra Mingtiden hidrører et stort svært Celadonfad, der gennem Hr. Sophus Black er modtaget som Gave fra Hr. Maximilian Reitzel, samt en større, smukt udført Træfigur, fremstillende Gudinden Kwan Yin, ridende paa Fabeldyret Kilin; den er erhvervet gennem Kunsthandelen og skænket Museet af Ny Carlsbergfondet (Fig. 3).

Fra det 18de Aarhundrede skriver sig en stor, pragtfuld Porcelænskumme, der sammen med et buddhistisk Maleri er skænket Samlingen af Direktør i Ø. K., Vald. Jacobsen, der i de senere Aar paa saa mange Maader har vist sig som Museets Ven. Kummen er kommet fra et lille Palads, Nan-hai-tze, i Parken Syd for Peking, hvorfra den fjernedes efter Bokseropstanden og Byens Fald, da Paladset skulde give Plads for Soldater.

Museets trofaste Støtte, Maskinmester Vilh. Sarup, har paany øget Museets Samlinger fra Kina og Tonkin med Sager, han med sin aldrig svigtende Interesse har vidst at opspore paa sine Rejser. I Aar har han dertil som Gave fra sig selv og sin nu afdøde Hustru, Fru Ella Sarup, føjet 2 store Røgelseskar, det ene i Vaseform, det andet fremstillende Fo's Hund i den usædvanlige Stilling med løftede Poter.

Et lille Bronzespejl, hvis Bagside bærer en siddende Buddha med tibetansk Omskrift, skylder Samlingen Dispachør K. Skovgaard-Petersens Interesse.

Sager fra nyere Tid, nemlig Sølvsmykker, Regnkappe og Hat, samt en i Trærod udskaaren Figur, er hjembragt og skænket af Konsul Svend Gad.

Fra det egentlige Japan er kun modtaget en større, vel udført

Marionetdukke sammen med den Pose, i hvilken den opbevares, naar den ikke er i Brug. Frk. Gerd Smidt, der i en Aarrække har opholdt sig i Kina og Japan, medbragte den ved sin Hjemkomst sammen med et Par Dragter fra Formosa som Gave til Museet.

Fra Indonesien har Tilvæksten været ret betydelig for de vestligste Øer. En meget smuk Vinkande af Bambus, hvis Trælaag er indlagt med Sølvmonter, hidrørende fra Battakerne paa Sumatra, er skænket af Generalkonsulinde Ruth Lunn, medens en Række Vaaben er Gave fra Overlæge Knud Gjellerup.

Fra Java er vor Oldsagssamling blevet betydelig forøget, nemlig med c. halvandet Hundrede Stensager, der af Direktør R. Schaap, Batavia, er sendt i Bytte for danske Oldsager; mange af disse Stykker er udførte i Agat og Jaspis og smukt slebne. Foruden ovennævnte Vaaben har Overlæge Gjellerup skænket en meget svær Bronzering; antagelig en Ankelring, fra Javas Hindutid. Et smukt Sværd, hvis sølvbeslaaede Fæste bærer en figurlig Fremstilling, er en Gave fra Forstkandidat G. Hoff-Hansen. En større Række Vaaben er endvidere modtaget som Gave fra Professor Hjalmar Jensen; begge har i sin Tid tilbragt en Aarrække paa Øen som botaniske Konsulenter.

Samlingen fra Bali har Frk. Gerd Smidt øget med en Skuespillermaske og 3 straaflittede Figurer, forestillende Risgudinden Sri; disse Sager er personligt hjembragte af Giveren.

Oceanien.

Indenfor dette Omraade har Tilvæksten i 1937 været større end nogensinde før, idet langt de fleste Sager, der er indsamlet af „Monsun“-Expeditionen, stammer fra Polynesien og Melanesien. Da disse imidlertid er omtalt andetsteds, er der ingen Grund til at gaa nærmere ind paa dem her. Som et Supplement til disse Samlinger er der af „Monsunen“s Styrmand, Hr. Søren Nielsen, købt 34 Stykker, hovedsagelig fra Melanesien. Medens „Monsunen“s øvrige Besætning rejste hjem efter Forliset, blev Styrmand Nielsen derude, og det er dels under dette Ophold, dels under selve Expeditionen, at han har indsamlet de nævnte Sager.

Fru Generalkonsulinde Ruth Lunn, der i 1936 skænkede en større Samling Sager fra Oceanien, har i 1937 føjet endnu et smukt Stykke til sin Gave. Det er et Mandsbælte lavet af et Stykke Bark, der er spiralformet oprullet, og hvis Yderside er smukt dekoreret med udskaarne Figurer. Bælter af denne Art bruges i Papua Bugten paa Ny Guineas Sydkyst.

Endelig har en Dansker, der bor paa Ny Zealand, Hr. William Madsen, skænket Museet et smukt Stykke Basttøj fra Samoa.

Amerika.

Naar bortses fra Grønland, er Tilvæksten til Museet noget mindre for Amerikas Vedkommende end det forrige Aar. Ikke des mindre foreligger der adskillige værdifulde Forøgelser, som fortjener Omtale. Hvad Grønland angaar, er det uden Sammenligning største og vigtigste Materiale, som er indgaaet i Aarets Løb, det, der hidrører fra Erik Holtveds ovenfor omtalte Expedition. I øvrigt er der gennem Landsfogeden i Sydgrønland indgaaet et smukt og fyldigt Gravfund fra Sardloq i Godthaab Distrikt; det omfatter typiske Mandssager som Spidser til Harpun, Lanse og Fiskelyster, Sidegrene til Fuglespyd, Bue m. m. Tømrer Wedsted, hvis Interesse for Museet ofte har givet sig Udtryk tidligere, har skænket et Kogekar af Vegsten, en Stenøkse o. a. fra en Hustomt ved Jakobshavn. Af nyere Sager fra Grønland er der fra Frk. Mariane Gundel erhvervet en smuk Kvindedragt fra Atå, Jakobshavn Distrikt.

Den betydeligste Nyerhvervelse fra Eskimoerne uden for Grønland er en større Samling paa 147 Stykker fra St. Lawrence Island mellem Sibirien og Alaska. Disse Sager, som er indgaaet som Resultat af et Bytte med U. S. National Museum i Washington, stammer fra den fremragende, amerikanske Arkæolog Henry B. Collins' Udgravninger og giver en fyldig og længe ønsket Repræsentation for de ældre Kulturtrin i disse Egne, dels den saakaldte „gamle Beringshav-Kultur“, dels dennes yngre Udløber, Puduk-Kulturen. Beringshav-Kulturen er det ældste, arkæologisk paaviste Stadium inden for Eskimokulturens Udvikling, og alene heraf vil det fremgaa, hvor stor Betydning dette Materiale har for et Museum, der som vort indtager en førende Stilling inden for Eskimoforskningen. Endelig maa ogsaa nævnes en smukt udskaaen Træslev fra Chugach-Eskimoerne i Prince William Sound,, skænket af Dr. Frederica de Laguna, Bryn Mawr.

Fra det øvrige Nord-Amerika er Forøgelserne kun faa. Den systematiske Forøgelse af Samlingerne fra de østlige Indianere, for hvilken man i en længere Aarrække har staaet i stor Gæld til Professor Frank G. Speck, omfatter dette Aar kun nogle enkelte Genstande: et af de ejendommelige Tæpper af flettede Hareskindsstrimler fra Naskapierne i Labrador, et Gribespil fra Mohegan-Stammen og en Kost fra Catawbaerne. Hertil har Professor Speck føjet et Par Støvler og en Hundepisk af eskimoisk Type, fremstillet og benyttet af den engelsktalende Fiskerbefolkning paa Labradors Kyst. Desuden

har Fru Helga Bøggild skænket et fjerprydet Hovedtøj fra Huronerne i Provinsen Quebec, og Musiklærer Bodenhoff har foræret et Par smaa, perlebroderede Tasker,, som er indsamlede allerede ved Midten af forrige Aarhundrede og formodentlig hidrører fra Egnene omkring de store Søer.

Fig. 4. Mexicanske Lersager, skænket af Frk. Bodil Wiggers Christensen. Øvre Række fra den arkaiske Periode; forneden til venstre Hoved fra Teotihuacán-Kulturen, i Midten Lerstempel og til højre maskeprydet Fløjte, begge fra den aztekiske Periode.

En anseelig og kærkommen Forøgelse udgør Frk. Bodil Wiggers Christensens Gave fra Mexico. Foruden enkelte Ting af moderne Oprindelse (Papir af Morbærbast og Redskaber til Fremstilling deraf) omfatter den en Samling paa næsten 100 Oldsager, mest Lerfigurer og Lerhoveder fra Byen Mexicos Omegn. Frk. Christensen, der selv er en dygtig Kender af Mexicos Fortid, har yderligere forøget sin Gaves Værdi ved sin nøjagtige Tidsbestemmelse af Sagerne, som omfatter Genstande saavel fra den arkaiske Periode som fra den senere Teotihuacán-Kultur og den aztekiske Kultur (Fig. 4).

Prøver paa den arkaiske Kultur har overhovedet ikke tidligere været til Stede i Museet og maa derfor regnes til de særlig værdifulde Forøgelser. Frk. Christensen har yderligere vist Museet sin Velvilje ved at love at stille Tid og Arbejdskraft til Rådighed ved en Indsamling blandt Huichol-Indianerne i indeværende Aar. Et moderne Tæppe fra Mexico er skænket af Museets mangeaarige Velynder, fhv. Statskonsulent Harald Faber.

De fleste Nyerhvervelser fra Syd-Amerika stammer fra de gamle Kulturfolk i Andesbjergene og tilgrænsende Egne. Først og fremmest maa det fremhæves, at Firmaet Paul Bergsøe & Søn, som sidste Aar skænkede den overordentlig værdifulde Samling af Guld- og Platinsager, der havde tjent som Grundlag for Ingeniør Paul Bergsøes banebrydende Undersøgelser over den før-columbiske Metalteknik i Ecuador, i Aar yderligere har forøget sin Gave med et Antal interessante Stykker. Fra Sekretær J. Chr. Holm er modtaget en lille Bronzefigur, antagelig fra Perú, og fra Malerinden Frk. Marie Henriques en vævet peruansk Taske af moderne Arbejde. Kontorchef Sven V. Bøgedam har skænket en Stenøkse fra den nyopdagede, forhistoriske Kultur i Egnen om Santiago del Estero i det nordlige Argentina, og fra Guldsmed Holger Jacobsen, som har ydet Museet en stærkt paaskønnet Støtte ved sit Kendskab til europæiske og orientalske Vaaben, har man ved Bytte erhvervet 3 korte, smukt forarbejdede Sværd af spansk-argentinsk Arbejde. Endelig har Kaptajn C. Aarestrup velvilligst deponeret et ualmindelig velbevaret Lerkar med typisk Fingerindtryksornamentik, fundet ved San Bernardino i Paraguay.

Afrika.

Fra Nordafrika er som Gave fra kgl. Translatør Robert Fraser modtaget 2 Stykker Keramik og en arabisk Bog, hjembragt fra Tunis, hvor han i flere Aar har haft Ophold; medens Kammerherre, Oberstløjtnant Torben Hage har skænket en Stok, som Hyrde-drengene i Marokko skærer dem for Tidsfordriv.

De interessanteste Forøgelser falder dog paa det vestlige Afrika, nemlig en lille Fetishfigur fra Basonge i Sydkongo, Gave fra Ingeniør Svend Jensen (Fig. 5), samt en i Træ udskaaren Dørlaas fra Habbéstammen i fransk Vestafrika og 5 af de kendte smukt udførte Vægtlodder fra Ashantierne paa Guldkysten. Disse Sager er skænket af Forfatteren Carl Kjersmeier og Frue, der som bekendt begge er Afrikasamlere og trofaste Venner af vor etnografiske Samling. Endvidere er erhvervet 2 karakteristiske Messingfigurer, hjembragte fra Liberia af Forfatterinden Fru Olga Eggers. Sølvsmed

Frk. Birgitte Erichsen har skænket 2 forgiftede Pile fra Kongo, og endelig er Museet kommet i Besiddelse af en større Samling Fotografier fra det nordøstlige Kongo, hidrørende fra Kaptajn J. Th. Færchs Ophold der i belgisk Tjeneste.

Fra Østafrika har Fabrikejer Dr. Bøje Benzons skænket Sager fra

Fig. 5. Fetishfigur fra Basonge, Syd-Kongo. Gave fra Ingeniør Sven Jensen.

Massaierne, nemlig den karakteristiske Hovedprydelse af Struds-fjer, 2 malede Læderskjolde og 2 Spyd, som, naar selve Grebet undtages, er helt af Jærn; de er hjembragt fra den Rejse, som vil være kendt gennem det værdifulde Materiale, den bragte det zoologiske Museum.

Ved Køb er erhvervet et Par meget ejendommelige store skiveformede Ankelsmykker af Messing. Endelig er man kommet i Besiddelse af et vigtigt arkæologisk Materiale fra Kenya gennem Bytte med Museet i Cambridge.

Den sydafrikanske Samling har derimod ingen Nyerhvervelser modtaget.

Det vil af ovenstaaende Beretning fremgaa, at Museet har mange Venner, der saavel herhjemme som ude i Verden, med stedse stigende Interesse følger det. Dette maa værdsættes saa meget mere, som Samlingerne i en Aarrække paa Grund af Nyindretningen har maattet holdes helt eller delvis lukkede. Forbindelsen med fremmede Museer og den dermed følgende Udvexling af Sager er blevet stadig stærkere; den aarlige Korrespondance er saaledes i de sidste 15 Aar mere end sexdoblet. Der er Grund til at vente, at Museets fulde Genaabning og den Lejlighed, den etnografiske Kongres vil give til at gøre det kendt i videre videnskabelige Kredse, vil komme det yderligere til Gavn.

Endnu er dog Forøgelserne for tilfældige, samlede om bestemte Omraader, hvor vore exotiske Venner bor eller de hjemlige har deres Interesser, idet Samlingens minimale Budget i ringe Grad tillader den ved Køb at supplere de Afdelinger, der er svagt repræsenterede og det desværre ikke er muligt at placere vore Venner efter Museets Tarv.
